

ÖRÖKMÉGSÉS

A BAJSAI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA
• IV. évf., 2. (10.) szám • 2006. karácsony

Állandó karácsony

A szeretet törvénye, hogy adakozik abból, amije van és ha lehetséges, önmagát adja annak, akit szeret. Jézus a szeretetnek ezt a törvényét hűségesen betöltötte. Ideadta magát nekünk karácsony éjszakáján, hogy a mienk legyen, s hogy megérintse velünk, valamiképpen nekünk is gyakorolnunk kell vele szemben a szeretet törvényét. A szeretet találékony, és amit egyszer megtett, és vele sikert ért el, azt folytatni kívánja.

Isteni Üdvözítőnk módosítani akarta a karácsonyt. Titokszzerű módon születni akar naponként övéi között a szentmisében. Az átváltoztatás csodaszárnyain óráról-óra bejárja a földkerekséget, hogy a karácsonyi éjjel szeretetsodáját megismételje. Ó, bárcsak megértenénk, hogy amint az éjféli szentmisén ünnepeljük az ő születését, úgy kell ünnepelnünk minden szentmise alkalmával, hiszen mindegyikben önmagát adja, és szeretetből teszi. Üdvözítőnk most

is azért száll le az oltárra, amiért az első karácsony alkalmával, hogy boldogítsa mindazokat, akik az étellel és az antikrisztussal küzdenek. Az Üdvözítő itt, ebben a missziós útjában nem ismer akadályt. Ünneppon, vasárnap egyformán jön, soha el nem fárad, nem riasztja vissza a csalódás, jön a szegényekhez és a gazdagokhoz, a kultúmépekhez és a vadakhoz, a bűnösökhöz és a szentekhez, mert ezek mind az ő szeretett testvérei, amint mondta is: „Nem mondalak titeket szolgálóknak, hanem barátainak”. Csak az Úr Jézus sajnos, most is úgy jár, mint az első karácsonykor. Hol vannak az ő barátai, akik várakoznak rá, mint egykor Simeon várta őt a jeruzsálemi templomban? Kik azok, akik szeretettel mondják: „Uram, maradj velünk, mert esteledik?” Ó, az embereknek sokszor más dolguk van, mint Jézust várni, őt fogadni. Túlságosan szorgalmasak ilyenkor. Gondoljunk arra, hogy mi a szeretet törvénye? Ha Jézus szeretetből jön, nekünk is szeretetből kell hozzá mennünk.

Újra karácsony van. Urunk, Istenünk, add meg nekünk a kegyelmet, hogy a te isteni Fiad színe előtt itt, a Betlehemi jászolnál megtanuljunk, hogy nincs más keresni valónk itt a földön, és nem is akarunk mást keresni, csak a te dicsőségedet. Tudjuk, hogy ebből megjön számunkra a béke itt a földön és az örök boldogság az égben. Áldott karácsonyt kívánok!

Tóth József plébános

Szilveszter estére

Még néhány nap, és lezárul egy év. Vége az ünnepköröknek, amelyek Isten különös kegyelmi megnyilvánulásait ápolták emlékezetünkben. Vége a vasárnapoknak, a fáradtságos munka utáni nyugalmas napoknak, amelyek felemeltek Istenhez, hogy hirdessék: „Ember, nagyra születél. Szolgálj Istenednek, szenteld meg lelkedet e napokban az ő szolgálataival, imádásával, keresd az ott fent valókat!”

Vége az év munkájának. Elmúlt a napi kenyérért folytatott verejtékes munka. Megvan azonban az imával és verejtékkel végzett munka gyümölcse. Ott van összehalmozva padlásainkon, kamráinkban, pincéinkben. Megvan még az erő, amellyel munkánkat végeztük. Megvan egészségünk, ami erőt adott a munkához. Amikor a szerencsésen befejezett év végére jutottunk, és az egész évi jó erőben és egészségben végzett munkánk gyümölcsét összegyűjtöttük, gondoltunk-e arra, hogy ezekért valakinek hálát kell adnunk? Pedig csak egy kicsit kellene elgondolkodnunk és könnyen rájöhetnénk arra, hogy mindenünket valakinek köszönhetjük, mert ajándékba kaptuk. Miért? Szent Pál azt mondja: Mid van, amit nem kaptál? Honnét az élet, egészség? Honnét a gondolkodó, alkotó tehetség? Honnét van a földnek termése? Elvetettük a magot a jól megmunkált földre, de adtunk-e neki erőt is, hogy kikeljen, nőjön, teremjen? Adtunk-e rá csak egy csepp termékenyítő esőt is, üdítő harmatot szárazság idején? Meg tudtuk-e védeni viharos, zivataros időjárástól, jégesőtől? Szépen megvilágítja Szent Pál ezt a gondolatot, amikor azt hirdeti, hogy nem az a valaki, aki ültet, vet, csűrökbe gyűjt. Nem az a valaki, aki szánt és kapál. Hát ki? Csak az Isten, aki a növekedést adja. Ha pedig csak az Isten a valaki, akkor ugyancsak Szent Pál szavait idézzük: „Adjatok hálát mindenkor mindenért az Istennek!”

Ha Szent Pál ezen szavait nem is iktattuk volna ide, akkor is be kellene látnunk az elmondottak után, hogy hálával tartozunk Istennek. Mi elvárjuk a szegényektől, hogy a nyújtott darabka kenyérért, elnyúlt ruháért vagy bármi csekélységért legalább is annyit mondjonak: köszönöm. Mennyi hálával tartozunk mi Istennek, aki mindent ad? A hálát sürgeti igen sok alkalommal a szentírás is. Az Isten kinyilatkoztatásából írott szent könyvek minden jóra tanítják az embereket. Nem feledkeznek meg erről a szép erényről, a háláról sem. Adjatok hálát az Úrnak, mert jó- mondja a zsoltáros. Tóbiás szavai: „...áldjátok a menny Istenét és mindenek előtt adjatok hálát neki, mert irgalmasságot cselekedett veletek”. Sirák intelme: „Mindenért áldjad az Urat, aki téged teremtett, és elárasztott minden javával”.

Amikor Ábel oltáráról az áldozat füstje az ég felé emelkedett, a hála imáját vitte magával a teremtő Isten zsámolyához. A vízözön borzalmaiból megmenekült Noé első dolga volt, hogy Istennek hálaáldozatot mutasson be.

Az isteni jótéteményért járó hála kedves példáját mutatja Theofilus vértanú esete is. Amikor Dorottya szüzet a pogány bíró hite miatt kegyetlenül megkínóztatta, majd halálra ítélte, így kiáltott fel: „Uram és Istenem, lelkem legtisztább jegyese! Köszönöm, hogy engem paradicsomra és boldog társaságra méltatsz!” Amikor Szent Dorottya a vesztőhelyre ért, akkor hozzá lépett a pogány bíró titkára Theofilus, és gúnyosan mondotta neki: „Krisztus menyasszonya, küldj nekem néhány almát és rózsát abból a te völgyényed veteményes kertjéből”. A szűz vértanú így felelt: „Kívánságod teljesül. Nyugodtan várhatod, küldök neked almát és rózsát!” Dorottya térdre borult, és buzgó imába merült. Egyszerre egy fiúcska állt előtte. Három almát és rózsát tartott eléje. Dorottya így szólt hozzá: „Vidd, édes testvér e gyümölcsöt és rózsát Theofilus ifjúnak, és mondd meg neki, hogy ezeket Dorottya küldi neki az ő völgyénye kertjéből.” E szavak után fogadta a halálos csapást. Theofilus nevetve és gúnyolódva beszélt el barátainak, hogy mit kért Dorottyától. Váratlanul egy kisfiú jelent meg, odalépett Theofilus elé, és így szólt: „Ezeket az almákat és rózsákat az én nővérem, Dorottya küldi neked a völgyénye kertjéből”. A fiúcska ezután eltűnt. Theofilus csodálkozva, megdöbbenve nézte a télvíz idején kapott gyümölcsöt és virágot. Nemsokára keresztény, majd vértanú lett. Theofilus az isteni jótéteményt nem egy kis imával, nem egy hálafohással, hanem a legnyagyobb hálával fogadta. Életét áldozta annak, aki neki a három almát és a rózsát adta, vagyis Istennek. Mit adunk mi Istennek viszonzásul mindazért, amit nekünk adott az elmúlt évben?

T.J.

190 éves a templomunk

Rövid történeti áttekintés

1751-ben Mária Terézia Zákó Istvánnak, a Tiszai Határőrvidék volt kapitányának ajándékozta Bajsa pusztát, betelepítési kötelezettséggel. Zákó 1759-ben eladja Bajsa területének felét a Vojnits családnak. A Vojnitsok római katolikusok voltak, és miután tulajdonosai lettek Bajsa felének, a következő évben, 1760-ban egy templomocskát emeltettek, amely a mai katolikus templom mellett állt.

1760 és 1784 között a bajsai hitközség a topolyai anyaegyház filiáléja (leányegyháza) volt, és P. Bartalovics Orbán és P. Franciscanus ferences atyák valamint Lukács András világi pap látták el a hívek lelki gondozását. 1764-ben 28 katolikus családot, 1767-ben 379 katolikus személyt tartottak nyilván. Az 1770-es évek végén, egy újabb telepeshullámnak köszönhetően igen csak megnövekedett a katolikusok száma. Elérkezett az idő az önálló bajsai plébánia megszervezésére. 1784. március 6-án a kalocsai érsekség nevében Tamási György kanonok a Vojnits család képviselőjeként Vojnits Lukács és Bajsa község szerződést kötöttek egy önálló plébánia megalakításáról. A templom lassan kicsinek bizonyult a hívek befogadására, ezért 1804. július 3-án Kollár György plébános a kalocsai érsektől engedélyt kért új templom építésére.

Ekkor levélben fordult a Vojnits családhoz is: „...mivel a templom kicsi a hívek befogadására, ugyanakkor javításra szorul, ezért Isten dicsőségére, a hívek lelki épülésére és a Vojnits család ékességére építtessenek új templomot...”.

1804. július 28-án keltezett levelében az érsek engedélyt adta az új templom építésére, és felkérte a Vojnits családot, hogy építsék azt fel.

Az új templom építése

A templomépítési akció anyagbeszerzéssel kezdődött 1811. szeptember 11-én. A meszet Futakról, a stukatúrnat Apatinból, a szöveget Kúláról és Zomborból, a faszindelyeket és a többi faanyagot Bajáról szerezték be. Az új templom alapkövét 1815. március 30-én ünnepség keretében helyezték el, a felszentelésére pedig 1816. szeptember 9-én került sor. A templomot őseink Nagyboldogasszony oltalmába ajánlották. Régi vágyuk teljesült ekkor Bajsa katolikusainak. Ezután szép

új templomban imádkozhattak, vehettek részt a legszentebb áldozaton, a szentmisén. Az új templom 30 m hosszú, 11 m széles, tornya 32 m magas, a belső magassága eléri a 10 m-t. Ma is ez a templomunk.

A közel kétszáz esztendő alatt az épület sokszor szorult felújításra. A feljegyzések szerint 1875-ben alaposan átjavították a tetőt, kicserélték a korhadt faszindelyeket. Azonban ez sem volt tartós megoldás. 1907-ben a tető annyira átázott, hogy a templomot kívül-belül tatarozni kellett. Ekkor a tetőt fedő faszindelyeket palával cserélték fel. 1888-ban gótikus stílusban újraépítették a tornyot, és bádoglemezzel borították be. A régi toronysisakon látható volt az 1888-as évszám.

1944-ig a Vojnits család kötelessége volt a templom karbantartása, ugyanis addig az évig gyakorolhatták kegyúri jogukat. Ezután a bajsai hívek feladata lett a templom tatarozása és karbantartása. Szüleink és nagyszüleink tudták, hogy helyettük a templomról más nem fog gondoskodni, ezért rendszeresen adakoztak a templom javára, azért, hogy majdan az utódaiknak is legyen hová járniuk. Bár a háború utáni esztendők igen szűkösek voltak, és a vallásosságot sem nézte jó szemmel az akkori rendszer, a hívek akkor sem feledtek meg keresztyényi kötelességükről, és abból a kevéske pénzükből juttattak a templom javára, amijük éppen volt. Nem féltek attól, hogy a templomra szánt kiadás miatt koldúsbotra jutnak.

2003-as esztendő emlékezetes marad a bajsaiak számára. A templomtorony-javítás elkerülhetetlenné vált, ugyanis a toronysisak elmozdult a helyéről, és már a ledőlés veszélye fenyegetett. Az új toronysisak elkészítéséhez 10 m³ faanyagot, 300 kg vasat és 900 kg rézlemez használta fel. Október 19-én, missziósvasárnap szentelték fel az új toronykeresztet, amelybe emlékirat is került.

2006 nyarán és őszén megjavították a tetőszerkezetet, a pala helyére cserepet tettek. Folyamatban van még a csatornák felszerelése. Plébániánk 2000 hívet számlál. Fogjunk össze, és őseink példájára adakozzunk templomunk javítására, hogy minél tovább fennmaradhasson.

(Felolvasva a hálaadó szentmisén)

Örökmécsestől Örökmécsesig

- Harmadik éve már, hogy a karácsonyi csomagok a Deni magánkereskedésben készülnek. Az ügyes kezű elárúsítók ötletesen változatos, ugyanakkor a szegény anyagi keretek közé férő csomagokat állítanak össze évről-évre, a gyermekek örömeire. A boltban készültek az előző években a Kishegyesre és Feketicsre menő csomagok, most pedig Moravicára és Pacsérra. Franciskovics Deni, a tulajdonos minden alkalommal engedett az árból. Ezúton mondunk köszönetet neki és az elárúsítóknak.

- Augusztus 31-e és november 17-e folytatódott a toronyjavítás után a templomtető javítása. Az egyházközség a kezdetekben annyi pénzzel rendelkezett, hogy megvette a rezet (650 kg). A Műemlékvédeli

A segítőkész csoportja

Intézet Biber Gotik fajtájú cserepet írt elő. Mivel templomról volt szó, a kanizsai cserépgyártól féláron megkaptuk a cserepet (17650 db), amely a pénzhiány miatt két hónapig a templomkertben várta, hogy a helyére kerüljön. Az egyházközség a hívek adományára számítva kölcsönt vett fel, hogy a tetőt be tudja fejezni (ugyanis pénzszüke miatt a tetőnek csak a fele készült el). A kölcsönt viszont vissza kell fizetni, ezért újból kérjük a híveket, hogy aki teheti, adakozzon, mert a mi templomunkat nekünk kell rendbehozni, helyettünk más nem fogja. Sokan úgy gondolják, hogy a templom kész, már neki nem kell adni, úgymond „megúsza”. Mások pedig elvárják, hogy a templom ragyogjon, de neki ne kelljen se anyagi, se egyéb áldozatot hozniuk annak érdekében (pl. munkaakció).

- November 19-én hálaadó szentmisével emlékeztünk meg templomunk 190 éves fennállásáról. Ez alkalmából kiállítás nyílt a hittanteremben az eltelt időszak szakraális tárgyairól és a templommal kapcsolatos emlékeiből. A szentmisén egyben hálát adtunk az idei terményekért is. A gyermekek a hitoktató irányításával terményekből szép kompozíciókat készítettek. Az ünnepség megszervezéséért a plébánoson kívül külön köszönet illati Jakab Lászlót, Rakk Lajost, Mészáros Tibort és Damján Zsoltot.

- A Fűrge Ujjak kézimunka-csoport tagjai több alkalommal munkaakciót tartottak a templomkertben a régi tetőpalák és más hulladék eltakarítása céljából. A csoport tagjain kívül külön köszönet érdemelnek a hívek, valamint Huszár János, aki megszervezte a takarítási akciókat és felaprította a régi tetődeszkákat valamint Nagy Béla, aki traktorral kihordta a törmeléket, és „megbirkózott” a régi pumpáskút betonfedelével. Minden segítőnek köszönetet mondunk. Isten bőségesen jutalmazza meg őket!

- A Helyi Községnek köszönetet mondunk a tetőjavításra szánt anyagi segítségért, (50 000 din), a pumpáskútért és azért, hogy egész éven át kaszálták, azaz rendbentartották a Kálvária környékét.

- Nyáron kivágtuk a templomkertben levő bokrokat. Így rendezettebb és könnyebben gondozható a templomudvar.
- 108 hittanosunk van. Jósvali Erzsébet hitoktató szívügyének tartja a gyermekek hitre való nevelését. A gyerekek örömmel járnak az iskolai és plébániai hittanra és a szentmisére is. A szentmisén ministrálnak, felolvasnak.
- A hívek jóvoltából a karácsonyesti szentmisén 140 csomagot osztottunk szét a gyermekek között. A fenyőket Virág József ajándékozta a templomnak. Az ajándékozónak és a segítőknek itt is köszönetet mondunk!

A 2006-os év anyakönyvi hírei:

A keresztség szentségében részesültek: Kollár **CSONGOR** (Károly és Zvara Anasztázia fia) és Jósvali **RÉKA** (Lajos és Szabó Csilla lánya).

Elhunytak: Virágné Szűcs Julianna (1926), Simonné Gogolák Erzsébet (1947), Lattyák Pál (1940), Herbatin János (1932), Rehorn Zsolt (1971), Nagyidei István (1932), Kántor Pál (1924), Huszák Péter (1914), Baranyi Ilona (1927), Huszta László (1942), Huszákné Bien Anna (1923), Rakk Ferenc (1923), Móric János (1927), Feketénl Kiss Mária (1930), Oláh Zoltán (1971), Fajsziné Hulala Mária (1923), Petőné Rontó Julianna (1927), Vincéné Toldi Jusztina (1925), Soltis Margit (1927), Tápainé Boros Ilona (1940), Gálikné Kovács Ilona (1942), Tóthné Füstös Mária (1921), Juhász József (1929), Szekeresné Csepsik Julianna (1928), Kokrehel Péter (1939), Brcanné Dabis Mária (1918).

Házasságot kötött: Jósvali Lajos és Szabó Csilla, Németh Róbert és Visontai Katalin, Kecskés Ákos és Rakk Lívia.

A Plébániahivatal nyilvántartása szerint Bajsa legidősebb katolikus vallású lakosa özv. Hallai Pálné szül. Papp Cecília, aki 1912.IX.22-én született. A második helyen Csemekné Ocsenás Mária (1919.XII.8.), a harmadik legidősebb katolikus Bajsán Kajláné Kovács Ilona (1919.XII.13). Isten éltesse őket!

Figyelem!

- Az egyházfenntartási járulékot a plébániánkon nyilvántartott családoknak csak a fele fizeti, nekik köszönhetően tudja magát fenntartani egyházközségünk. Ezennel felhívjuk azok figyelmét, akik lemaradtak az „egyházadó” fizetésével, hogy 2006. január 31-ig **engedményesen** bepótolhatják mulasztásaikat! Várjuk őket a Plébániahivatal irodájában minden munkanapon 9 és 11 óra között. Szent Pál így buzdít az adakozásra: „Mindenki elhatározásának megfelelően adjon, és ne kelleetlenül vagy kényszerből, mert Isten a vidám adakozót szereti.” (2Kor 9,7).
- Január 7-én, Urunk megkeresztelkedésének ünnepén befejeződik a karácsonyi időszak és megkezdődik a farsang, amely február 20-ig tart. Ez az időszak a bálak és nyilvános mulatságok ideje, és ebben az időszakban várjuk azoknak a fiataloknak jelentkezését is, akik a 2007-es évben szeretnének házasságot kötni. A farsangi időszak első napjaiban végezzük a házszenteléseket. Aki szeretné megszenteltetni otthonát, az január 7-ig jelentsen a Plébániahivatalban.
- Január 19-én szentségimádás lesz templomunkban. Szentségkitétel a 8 órás szentmisén lesz, az eltétel 12 órakor. Használjuk ki ezt a délelőttöt, adjuk hálát e szentség alapításáért és kérjük az oltáriszentségben rejtőző Jézus Krisztus áldásait mindennapi életünkre.
- **Az elsőáldozás** 2007. május 20-án, **a bérnálás** 2007. június 23-án, szombaton 17 órakor lesz. Imádkozzunk elsőáldozóinkért és bérnálóinkért, hogy méltóképpen felkészüljenek e szentségek vételére!

*Köszönjük a **Foto Rind műterem**, **Ozorák Borbála** és a **Rózsafüzér Társulat VII. koszorújának** anyagi támogatását. Nekik köszönhetően jelenhetett meg az **Örökmécses karácsonyi száma**.*

**BOLDOG KARÁCSONYT ÉS ÁLDÁSOS ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK
MINDEN BAJSAI POLGÁRNAK!
SVIM GRAĐANIMA BAJŠE ŽELIMO SRETNE BOŽIČNE PRAZNIKE
I NOVU GODINU!
VESELÉ VIANOCE A ŠTASTLIVÝ NOVÝ ROK PRAJEME
VŠETKYM OBČANOM BAJŠE!**

ÖRÖKMÉCSÉS

Kizárólag a bajsai hívek belső használatára kiadja a Római Katolikus Plébániahivatal, Bajsa, Templomok tere (Trg Oslobođenja) 1. A lapot önkéntes adományokból tartjuk fenn, és kereskedelmi forgalomba nem kerül. Felelős szerkesztő: Tóth József plébános. Számítógépes előkészítés: Damján Zsolt és Plohl Edvin. Lektor: Damján Judit. Sokszorosította a topolyai FOTO RIND műterem. Példányszám: 400.